

Svensk författningssamling

Förordning med instruktion för Polismyndigheten

SFS 2022:1718

Publicerad
den 13 december 2022

Utfärdad den 8 december 2022

Regeringen föreskriver följande.

Uppgifter

Ansvarsområde

1 § Polismyndighetens huvudsakliga uppgifter och ansvar framgår av polislagen (1984:387). Myndighetens uppgifter och ansvar framgår också av polisförordningen (2014:1104) och av andra författningar.

2 § Myndigheten ska

1. bedriva verksamheten på ett rättssäkert och enhetligt sätt,
2. följa samhällsförändringar som påverkar brottsligheten och den allmänna ordningen och säkerheten, och ha förmåga att snabbt reagera när det behövs,
3. vara tillgänglig för allmänheten och samverka med lokalsamhället för att kunna möta lokala behov,
4. i sin verksamhet tillämpa ett jämställdhetsperspektiv och främja lika rättigheter och möjligheter oavsett sexuell läggning, könsidentitet och könsuttryck, och
5. ha god planläggning när det gäller säkerheten för viktigare objekt, liksom inför och vid särskilda händelser.

Beredskapsmyndighet och sektorsansvarig myndighet

3 § Myndigheten är beredskapsmyndighet och sektorsansvarig myndighet enligt förordningen (2022:524) om statliga myndigheters beredskap.

Forensisk verksamhet

4 § Av 2 b § polislagen (1984:387) framgår att det ska finnas ett nationellt forensiskt centrum vid myndigheten. Nationellt forensiskt centrum ska

1. ansvara för den forensiska processen i myndigheten,
2. utföra forensiska undersökningar som föranleds av misstanke om brott eller brottslig verksamhet och bedriva annan verksamhet som har samband med sådana undersökningar,
3. bedriva forensisk forskning och utveckling inom sitt ansvarsområde och samla, bearbeta och offentliggöra resultat inom området, och
4. ansvara för internationellt samarbete inom sitt verksamhetsområde.

Den forensiska forskningsverksamheten ska ledas av en vetenskapligt meriterad forskningsledare, som ansvarar för att verksamheten bedrivs på hög vetenskaplig nivå.

Om utrustning och förhållandena i övrigt medger det, får även andra undersökningar än de som nämns i första stycket 2 utföras (uppdragsverksamhet).

Internationellt samarbete

5 § Myndigheten ska

1. bedriva internationellt samarbete inom sitt verksamhetsområde,
2. bedriva internationell fredsfrämjande verksamhet och internationellt utvecklingssamarbete i den omfattning som regeringen har beslutat om,
3. ha de uppgifter som nationell kontaktpunkt eller motsvarande som framgår av bilagan till denna förordning eller av andra författningar eller beslut,
4. delta i arbetet i den operativa kommittén inrättad av Aktionsgruppen mot organiserad brottslighet i Östersjöområdet, i samråd med den nationella koordinatören för den operativa kommittén, och
5. ta emot och vidarebefordra framställningar från enskilda om tillgång till uppgifter om Europols personuppgiftsbehandling enligt artikel 36 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF.

6 § Myndigheten får bedriva sådan tjänsteexport som är förenlig med myndighetens uppgifter och verksamhetsområden.

7 § Myndigheten ska i enlighet med artikel 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/52/EG av den 18 juni 2009 om minimistandarder för sanktioner och åtgärder mot arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt, i den ursprungliga lydelsen,

1. identifiera risksektorer, och
2. sammanställa uppgifter om genomförda inspektioner och senast den 31 maj varje år informera Regeringskansliet (Justitiedepartementet) om dessa.

8 § Myndigheten får ingå en internationell överenskommelse om samarbete med en utländsk brottsbekämpande myndighet eller utländsk gränskontrollmyndighet i en stat som är medlem i Europeiska unionen eller som har slutit avtal enligt konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om samarbete med konventionsstaterna. Det gäller dock inte om överenskommelsen kräver riksdagens eller Utrikesnämndens medverkan.

En internationell överenskommelse ska ingås av rikspolischefen eller chefen för nationella operativa avdelningen om den avser samarbete

– där det finns en påtaglig risk för att utländska tjänstemän kan komma att använda våld eller tvång mot enskilda i Sverige eller för att svenska tjänstemän kan komma att använda sådana åtgärder i ett annat land,

– enligt rådets beslut 2008/617/RIF av den 23 juni 2008 om förbättrat samarbete i krissituationer mellan Europeiska unionens medlemsstaters särskilda insatsgrupper, eller

– enligt avtalet av den 4 september 2018 mellan Sveriges regering och Norges regering om ömsesidigt bistånd mellan polisens särskilda insatsgrupper i krissituationer.

I andra fall ingås en internationell överenskommelse av rikspolischefen, chefen för nationella operativa avdelningen eller en chef inom nationella operativa avdelningen som myndigheten särskilt har utsett. Innan en överenskommelse ingås ska Regeringskansliet (Justitiedepartementet) underrättas.

9 § I förordningen (2022:1058) med kompletterande bestämmelser till EU:s gräns- och kustbevakningsförordning finns bestämmelser om myndighetens ansvar med anledning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896 av den 13 november 2019 om den europeiska gräns- och kustbevakningen och om upphävande av förordningarna (EU) nr 1052/2013 och (EU) 2016/1624.

10 § Myndigheten ska offentliggöra och lämna rapporter till Europeiska kommissionen enligt artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1232 av den 14 juli 2021 om ett tillfälligt undantag från vissa bestämmelser i direktiv 2002/58/EG vad gäller användning av teknik hos tillhandahållare av nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster för behandling av personuppgifter och andra uppgifter i syfte att bekämpa sexuella övergrepp mot barn på nätet.

Information till regeringen

11 § Myndigheten ska snarast möjligt informera Regeringskansliet (Justitiedepartementet) om viktiga frågor som uppkommer i verksamheten och som bör komma till regeringens kännedom.

12 § Myndigheten ska senast den 1 mars varje år redovisa uppgifter till Regeringskansliet (Justitiedepartementet) om

1. tillämpningen av förenklade in- och utresekontroller under föregående år i enlighet med artikel 9.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna), och

2. antalet tredjelandsmedborgare som nekats inresa till Sverige och antalet tredjelandsmedborgare som befunnits olagligen vistas i Sverige under föregående år i enlighet med artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007 av den 11 juli 2007 om gemenskapsstatistik över migration och internationellt skydd och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 311/76 om utarbetande av statistik beträffande utländska arbetstagare.

13 § Myndigheten ska senast den 31 mars varje år till Regeringskansliet (Justitiedepartementet) redovisa uppgifter från föregående år om

1. den verksamhet som har bedrivits med särskilda utredningar enligt förordningen (2014:1106) om handläggning av ärenden om brott av anställda inom polisen och vissa andra befattningshavare, och

2. den verksamhet som har bedrivits i det myndighetsgemensamma arbetet mot den grova och organiserade brottsligheten.

14 § Myndigheten ska senast den 15 december varje år till Regeringskansliet (Justitiedepartementet) redovisa uppgifter från föregående år om omfattningen av människohandel till, i och genom Sverige. Myndigheten ska även lämna förslag på hur människohandeln kan förebyggas och bekämpas.

15 § Myndigheten ska

1. leda den verksamhet vid Ekobrottsmyndigheten som enligt lag eller annan författning endast får utföras av polismän,
2. delta i det myndighetsgemensamma arbetet mot den grova och organiserade brottsligheten, och
3. ansvara för organisation och samordning av verksamhet för eftersök av trafikskadat vilt.

16 § Polismyndigheten ska delta i och ha ett särskilt ansvar för att leda ett myndighetsgemensamt arbete för att möjliggöra ett särskilt snabbförfarande enligt 45 kap. 13 a § rättegångsbalken och 3 b § förundersökningskungörelsen (1947:948). Polismyndigheten ska också ha ett särskilt ansvar för att tillsammans med övriga myndigheter i det myndighetsgemensamma arbetet utveckla arbetet i förfarandet.

17 § I 4 kap. 1 och 11 §§ förordningen (2003:789) om skydd mot olyckor finns bestämmelser om myndighetens ansvar för fjällräddningstjänst och efterforskning av försvunna personer.

18 § Myndigheten får inom ramen för sitt verksamhetsområde

1. följa och beställa forskning och annan kunskapsutveckling i frågor som rör myndighetens verksamhetsområde,
2. bedriva museiverksamhet, och
3. tillhandahålla informationsmaterial och presentartiklar.

Samverkan

Samverkan med andra myndigheter och organ

19 § I 6 § polislagen (1984:387) finns grundläggande bestämmelser om myndighetens samarbete med andra myndigheter och organ.

Polismyndigheten ska lämna tekniskt biträde till Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten och Tullverket i den utsträckning som myndigheterna kommer överens om.

20 § Polismyndigheten och Åklagarmyndigheten, och i förekommande fall Säkerhetspolisen, ska tillsammans utveckla verksamheten med att utreda och lagföra brott.

21 § Polismyndigheten ska ge Åklagarmyndigheten och i förekommande fall Ekobrottsmyndigheten tillfälle att yttra sig över Polismyndighetens planering inför kommande verksamhetsår. Polismyndigheten ska också samråda med berörd åklagarmyndighet inför viktigare förändringar i verksamheten som kan komma att påverka åklagarverksamheten.

22 § Om Ekobrottsmyndigheten i ett enskilt fall begär det och det inte finns särskilda skäl mot det, ska Polismyndigheten bistå vid utredning av ekonomisk brottslighet.

Särskilt om samverkan med Säkerhetspolisen

23 § Polismyndigheten ska samarbeta med Säkerhetspolisen i den utsträckning som behövs för att polisverksamheten ska kunna bedrivas effektivt.

Polismyndigheten och Säkerhetspolisen ska i samråd bestämma och fortlöpande utveckla formerna för samverkan och samordning mellan myndigheterna.

Rikspolischefen ansvarar tillsammans med säkerhetspolischefen för att det finns fungerande rutiner för att lösa samverkans- och samordningsfrågor mellan myndigheterna.

24 § Polismyndigheten ska fortlöpande upplysa Säkerhetspolisen om förhållanden som kan ha betydelse för Säkerhetspolisens verksamhet.

Polismyndigheten ska omedelbart underrätta Säkerhetspolisen om den upptäcker brott eller brottslig verksamhet som anges i 3 § förordningen (2022:1719) med instruktion för Säkerhetspolisen. Myndigheten ska även underrätta Säkerhetspolisen om andra brott eller företeelser i den utsträckning som framgår av föreskrifter som Säkerhetspolisen har meddelat med stöd av 30 § förordningen med instruktion för Säkerhetspolisen.

25 § Polismyndigheten ska bistå vid polisverksamhet som leds av Säkerhetspolisen om

1. Säkerhetspolisen i ett enskilt fall begär det och det inte finns särskilda skäl mot det, eller
2. Polismyndigheten och Säkerhetspolisen kommer överens om det.

26 § Rikspolischefen ska omedelbart delge säkerhetspolischefen information av synnerlig vikt.

27 § Chefen för nationella operativa avdelningen får i samråd med biträdande säkerhetspolischefen, trots den arbetsfördelning som annars gäller mellan myndigheterna, i ett enskilt fall bestämma att en förundersökning eller annan liknande uppgift i den brottsbekämpande verksamheten ska lämnas över till Säkerhetspolisen för fortsatt handläggning.

Ledning

28 § Myndigheten leds av en myndighetschef.

29 § Vid myndigheten ska det finnas ett insynsråd som består av högst 16 ledamöter.

Insynsrådet ska, utöver vad som anges i 9 § myndighetsförordningen (2007:515), informera sig om verksamheten vid regionpolisråden och särskilt följa den verksamhet som bedrivs enligt förordningen (2014:1106) om handläggning av ärenden om brott av anställda inom polisen och vissa andra befattningshavare.

Organisation

30 § Myndigheten ska ha sitt säte i Stockholm och delas in i polisregioner.

31 § Av 2 b § polislagen (1984:387) framgår att det vid myndigheten ska finnas

- en avdelning som på nationell nivå leder och samordnar viss polisverksamhet (nationella operativa avdelningen),
- en avdelning som har ett nationellt ansvar för myndighetens forensiska verksamhet och som utför undersökningar och bedriver forskning inom detta område (nationellt forensiskt centrum), och

– en avdelning som ansvarar för handläggningen av ärenden om brott av polisanställda, åklagare och domare (avdelningen för särskilda utredningar).

Vid myndigheten ska det dessutom finnas

– en nationell funktion för de internationella uppgifter som anges i 5 § första stycket 3–5 och 7 §,

– sådana personsäkerhetsenheter som anges i 6 § förordningen (2006:519) om särskilt personsäkerhetsarbete, och

– en nationell insatsstyrka med huvuduppgift att bekämpa terroraktioner i landet.

Bestämmelser om verksamheten vid avdelningen för särskilda utredningar finns i förordningen (2014:1106) om handläggningen av ärenden om brott av anställda inom polisen och vissa andra befattningshavare. Myndigheten ska se till att verksamheten vid den avdelningen hålls avskild från övrig polisverksamhet.

32 § Av 4 kap. 5 § lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism framgår att myndigheten är finansunderrättelseenhet vid tillämpning av artikel 32.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG, i den ursprungliga lydelsen, och av artikel 55.2 i kommissionens förordning (EU) nr 1031/2010.

Vid myndigheten ska det finnas en särskild funktion som bedriver denna verksamhet (finanspolissektionen).

33 § Myndigheten ska ha en styrka för tjänstgöring utomlands i fredsfrämjande verksamhet (Polisens utlandsstyrka).

34 § I övrigt bestämmer myndighetens ledning myndighetens organisation.

Särskilda organ

Regionpolisråd

35 § I varje polisregion ska det finnas ett regionpolisråd som ska utöva insyn i polisverksamheten i regionen och ge chefen för polisregionen råd.

Regionpolisrådet ska särskilt följa den verksamhet som bedrivs enligt förordningen (2014:1106) om handläggning av ärenden om brott av anställda inom polisen och vissa andra befattningshavare och som rör regionen.

Regionpolisrådet består av chefen för polisregionen, som är ordförande, och högst 15 andra ledamöter. Chefen för polisregionen ska hålla rådet informerat om verksamheten.

Etiska rådet

36 § Vid myndigheten ska det finnas ett etiskt råd som på rikspolischefens begäran ska bistå myndigheten i frågor som kräver särskilda etiska överväganden. Rådet ska bestå av högst sju ledamöter. Rådet utser en ordförande bland ledamöterna.

37 § Vid myndigheten ska det finnas en nämnd för beredning av anställningsärenden.

Nämnden ska bereda och ge rikspolischefen råd i fråga om vem som ska förordnas som chef för en region eller avdelning.

Nämnden ska också på rikspolischefens begäran ge råd i andra anställningsärenden.

38 § Nämnden ska bestå av högst elva ledamöter. Nämnden utser en ordförande och en vice ordförande bland ledamöterna.

Nämnden är beslutsför när ordföranden eller vice ordföranden och minst sex andra ledamöter är närvarande.

Anställningar och uppdrag

39 § Rikspolischefen är myndighetschef.

Vid myndigheten ska det finnas en chef för nationella operativa avdelningen, som också är ställföreträdande myndighetschef, och en chef för avdelningen för särskilda utredningar. Anställning av dessa beslutas av regeringen.

40 § En arbetstagare vid myndigheten är utan särskilt beslut ledig från sin anställning under den tid som han eller hon har en tidsbegränsad anställning vid Säkerhetspolisen.

41 § Regeringen förordnar för en bestämd tid

1. ledamöterna i regionpolisråden,
2. ledamöterna i det etiska rådet,
3. ledamöterna i nämnden för beredning av anställningsärenden, och
4. de ledamöter i personalansvarsnämnden som ska förordnas särskilt.

42 § Myndigheten är skyldig att ställa polismän till förfogande för den polisverksamhet som bedrivs vid Ekobrottsmyndigheten.

43 § I förordningen (1999:1155) om Polisens utlandsstyrka finns bestämmelser om förhållandena för den som tjänstgör vid utlandsstyrkan.

Personalansvarsnämnd

44 § Vid myndigheten ska det finnas en personalansvarsnämnd. Nämnden prövar frågor som anges i 25 § första stycket myndighetsförordningen (2007:515) för anställda vid myndigheten, om inte annat anges. Nämnden prövar även efter överklagande frågor om disciplinpåföljd mot eller avstängning eller avskiljande av studenter vid polisprogrammet.

Nämnden består av rikspolischefen, som är ordförande, personalföreträdare, tre företrädare för myndigheten som rikspolischefen bestämmer och två av regeringen särskilt förordnade ledamöter. Ersättare kan utses för företrädarna för myndigheten.

Rikspolischefen bestämmer vem som ska vara vice ordförande i nämnden.

45 § I ärenden som gäller disciplinansvar, avstängning, avskedande eller uppsägning bestämmer ordföranden om ett förfarande inför nämnden ska inledas. Ordföranden får avskriva ett ärende om det är uppenbart att ärendet inte ska leda till någon åtgärd från nämndens sida.

Har nämnden beslutat att avstånga någon från arbetet eller utbildningen och är det på grund av ändrade förhållanden uppenbart att beslutet inte längre bör gälla, får ordföranden ensam besluta i frågan.

Beslut som har fattats av ordföranden ska anmälas vid nästa sammanträde med nämnden.

46 § Nämnden är beslutsför när ordföranden och minst fyra andra ledamöter är närvarande.

När ärenden som är av principiell natur eller av annan större vikt handläggs bör minst sju ledamöter vara närvarande.

Tillämpligheten av vissa förordningar

47 § Myndigheten ska tillämpa personalföreträdarförordningen (1987:1101) och internrevisionsförordningen (2006:1228).

Avgifter

48 § En forensisk undersökning som utförs på begäran av Säkerhetspolisen, Kustbevakningen, Skatteverket, Tullverket, åklagare eller allmän domstol är avgiftsfri. Avgift ska dock betalas för en undersökning som begärs av en allmän domstol i ett mål där endast målsägande för talan.

Polismyndigheten får ta ut avgift för en forensisk undersökning som utförs på begäran av någon annan än en sådan myndighet eller domstol som anges i första stycket och för andra undersökningar. Polismyndigheten får besluta om avgiftens storlek och disponera avgiftsintäkterna.

49 § Myndigheten får ta ut avgift för inträde till det museum som drivs av myndigheten. Avgift får dock inte tas ut för besökare som är under 19 år.

Myndigheten får besluta om avgiftens storlek och disponera avgiftsintäkterna.

50 § Myndigheten ska ta ut avgifter för informationsmaterial och presentartiklar som avses i 18 § 3.

Myndigheten får bestämma avgifternas storlek och disponera intäkterna i verksamheten.

Rätt att meddela föreskrifter

51 § Myndigheten får meddela föreskrifter om sådan polisiär verksamhet som bedrivs vid Ekobrottsmyndigheten.

52 § Om Polismyndigheten ska besluta föreskrifter som är av väsentlig betydelse för verksamheten vid Säkerhetspolisen, Åklagarmyndigheten, Ekobrottsmyndigheten, Tullverket eller Kustbevakningen ska detta ske efter samråd med berörd myndighet.

Innan Polismyndigheten fattar beslut om föreskrifter i andra fall än som anges i första stycket och som berör någon annan myndighet än Polismyndigheten, ska Polismyndigheten, om inte annat är föreskrivet, ge den myndigheten tillfälle att yttra sig.

Undantag från myndighetsförordningen

53 § I följande ärenden hos myndigheten ska bestämmelserna i 20 och 21 §§ myndighetsförordningen (2007:515) om föredragning och om myndighetens beslut inte tillämpas:

1. förundersökning i brottmål,
2. verksamhet för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet,
3. ledning av annan polisverksamhet i ett enskilt fall, och
4. forensisk verksamhet.

54 § Bestämmelsen i 29 § myndighetsförordningen (2007:515) om ärendeförteckning ska inte tillämpas i fråga om de ärenden som undantas i 53 §.

-
1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2023.
 2. Genom förordningen upphävs förordningen (2014:1102) med instruktion för Polismyndigheten.

På regeringens vägnar

CARL-OSKAR BOHLIN

Maria Lindeberg
(Justitiedepartementet)

Polismyndigheten ska

1. vara

a) nationell enhet för den internationella kriminalpolisorganisationen Interpol och för den Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol),

b) centralmyndighet vid utbyte av uppgifter ur kriminalregister enligt del 3, avdelning IX, i avtalet om handel och samarbete mellan Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen, å ena sidan, och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, å andra sidan,

c) sådan centralbyrå när det gäller penningförfalskning som föreskrivs i den internationella konventionen för bekämpande av penningförfalskning av den 20 april 1929 (SÖ 2001:6),

d) nationellt kontor för återvinning av tillgångar enligt rådets beslut 2007/845/RIF av den 6 december 2007 om samarbete mellan medlemsstaternas kontor för återvinning av tillgångar när det gäller att spåra och identifiera vinning eller annan egendom som härrör från brott,

e) central åtkomstpunkt enligt artikel 3.3 i rådets beslut 2008/633/RIF av den 23 juni 2008 om åtkomst till informationssystemet för viseringar (VIS) för sökningar för medlemsstaternas utsedda myndigheter och för Europol i syfte att förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott och andra grova brott,

f) nationellt kontaktställe för förmedling av uppgifter enligt rådets beslut 2008/615/RIF av den 23 juni 2008 om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet (Prümrådsbeslutet), utom när det gäller att automatiskt besvara förfrågningar till vägtrafikregistret från utländska kontaktställen,

g) centralmyndighet vid sådant utbyte av uppgifter ur kriminalregister som avses i rådets rambeslut 2009/315/RIF av den 26 februari 2009 om organisationen av medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregistret och uppgifternas innehåll,

h) nationell rapportör i frågor som rör människohandel enligt artikel 19 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU av den 5 april 2011 om förebyggande och bekämpande av människohandel, om skydd av dess offer och om ersättande av rådets rambeslut 2002/629/RIF,

i) nationellt kontaktställe för förmedling av uppgifter enligt avtalet av den 16 december 2011 mellan Konungariket Sveriges regering och Amerikas förenta staters regering om ett förstärkt samarbete för att förebygga och bekämpa brottslighet,

j) kontrollmyndighet enligt artikel 6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 603/2013 av den 26 juni 2013 om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av förordning (EU) nr 604/2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat och för när medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter begär jämförelser med Eurodacuppgifter för brottsbekämpande ändamål, samt om ändring av förordning (EU) nr 1077/2011 om inrättande av en Europeisk byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa,

k) nationellt kontaktställe för förmedling av uppgifter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/413 av den 11 mars 2015 om underlättande av gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsrelaterade brott (CBE-direktivet), i den ursprungliga lydelsen, utom när

det gäller att automatiskt besvara förfrågningar till vägtrafikregistret från utländska kontaktställen,

l) nationell enhet för Cepol enligt artikel 6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2219 av den 25 november 2015 om Europeiska unionens byrå för utbildning av tjänstemän inom brottsbekämpning (Cepol) och om ersättning och upphävande av rådets beslut 2005/681/RIF,

m) behörig myndighet enligt lagen (2017:244) om kontroller och inspektioner på plats av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning, vid kontroller och inspektioner avseende fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik,

n) central åtkomstpunkt enligt artikel 29.3 och nationell myndighet för att tillhandahålla övriga behöriga myndigheter åtkomst till in- och utrese-systemet enligt artikel 38.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226 av den 30 november 2017 om inrättande av ett in- och utresesystem för registrering av in- och utreseuppgifter och av uppgifter om nekad inresa för tredjelandsmedborgare som passerar medlemsstaternas yttre gränser, om fastställande av villkoren för åtkomst till in- och utresesystemet för brottsbekämpande ändamål och om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och förordningarna (EG) nr 767/2008 och (EU) nr 1077/2011,

o) behörig myndighet enligt artikel 12 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/784 av den 29 april 2021 om åtgärder mot spridning av terrorisminnehåll online, och

p) förvaltande myndighet för fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och viseringar i enlighet med förordningen (2021:846) om förvaltning av fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik,

2. vara nationell kontaktpunkt

a) för framställningar om inrättande av gemensamma patruller eller genomförande av andra gemensamma insatser enligt artikel 17 i Prüm-rådsbeslutet,

b) för EU:s krisprotokoll rörande gemensamma åtgärder mot viral spridning online av terrorism- och våldsbejakande extremistiskt innehåll (EU Crisis Protocol),

c) för säkerställande av omedelbar hjälp enligt artikel 35 i Europarådets konvention om it-relaterad brottslighet (ETS 185),

d) enligt artikel 8.1 i avtalet om utbyte av information mellan United Nations Investigative Team to Promote Accountability for Crimes Committed by Da'esh/Islamic State in Iraq and the Levant (UNITAD) och Sverige,

e) enligt artikel 7.1 i avtalet om utbyte av information och bevisning mellan International, Impartial and Independent Mechanism to assist in the investigation and prosecution of persons responsible for the most serious crimes under International Law committed in the Syrian Arab Republic since March 2011 (IIIM) och Sverige,

f) för att ta emot och besvara framställningar om hjälp enligt artikel 8 bis 4 i Förenta nationernas konvention den 10 mars 1988 för bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet med dess protokoll den 14 oktober 2005,

g) enligt Förenta nationernas resolution 55/255, antagen den 31 maj 2001 av generalförsamlingen, tilläggsprotokoll mot olaglig tillverkning av och handel med skjutvapen, deras delar och komponenter och ammunition till Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet,

h) för att skicka och ta emot sådan information som avses i artikel 7 i Förenta nationernas konvention den 13 april 2005 för bekämpande av nukleär terrorism,

i) i brådskande fall för framställningar enligt rådets beslut 2006/960/RIF av den 18 december 2006 om förenklat informations- och underrättelseutbyte mellan de brottsbekämpande myndigheterna i Europeiska unionens medlemsstater,

j) för Schengens informationssystem (SIS) genom Sirenekontoret och ansvarig för den nationella delen av SIS enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1987/2006 av den 20 december 2006 och rådets beslut 2007/533/RIF av den 12 juni 2007 om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II),

k) enligt artikel 54 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/843,

l) för Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån enligt artikel 23 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 av den 14 september 2016 om en europeisk gräns- och kustbevakning och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 och upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007, rådets förordning (EG) nr 2007/2004 och rådets beslut 2005/267/EG, och

m) vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1157 av den 20 juni 2019 om säkrare identitetskort för unionsmedborgare och uppehållshandlingar som utfärdas till unionsmedborgare och deras familjemedlemmar när de utövar rätten till fri rörlighet,

3. vara operativ nationell kontaktpunkt

a) enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/40/EU av den 12 augusti 2013 om angrepp mot informationssystem och om ersättande av rådets rambeslut 2005/222/RIF, och

b) enligt artikel 14.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/713 av den 17 april 2019 om bekämpande av bedrägeri och förfälskning som rör andra betalningsmedel än kontanter och om ersättande av rådets rambeslut 2001/413/RIF, i den ursprungliga lydelsen.